

Testament de Carnestoltes XV — Carnaval 1996

Estimats fills... de puta!

Ja sabeu què us vinc a dir
quan s'acosta aquesta data:
l'Emperador Carnestoltes
l'ha dinyat com una rata.

Minuts abans que s'escampi
la pudor de carn rostida,
m'ha encarregat que us llegeixi
els últims desigs en vida.

També m'ha deixat ben clar,
en darrera confidència,
que tot i que l'emprenya
difondre la seva herència

desterrat a aquesta plaça
d'un ambient tan catòlic,
no li ha quedat més remei.
Ha mort sent un alcohòlic,

rebentat de tant de sexe,
tantes farres i tiberis,
arrossegant la corona
per mil i un putiferis.

Ha tastat totes les meuques
que carden a la Part Alta...
A veure si l'imateu,
que crec que us fa molta falta.

I ara estigueu ben atents,
pareu ben bé les orelles,
que em penso que cauran hòsties
d'una en una i per parelles.

Tarragona, 20 de febrer de 1996
«Jo, Carnestoltes XV,
a punt de fer el pet final,
vull buidar tota la bilis
allà on us faci més mal.

Reconsagrada Quaresma!
Per culpa del teu regnat
i dels sermons clericals,
baixa la natalitat!

Oblideu-vos de l'Església
i el color negre del dol:
dediqueu-vos a follar
sigui nit o faci sol.

No sigueu tan maricons
ni foteu tant el gandul,
que us enviaré a Sevilla
a donar menors pel cul!

Seguiu la meva doctrina:
hi ha moltes altres maneres
de fer brandar els genitals
i aprofitar les tremperes.

Però, en fi, ja us ho fareu,
que jo me'n vaig al forat
i només us interessa
ma darrera voluntat.

Com que ara estan de moda
les nostres velles muralles
—fins els ganxos n'han trobat
remenant per les deixalles—,

he pensat que el meu llegat
seran pedres i carreus
dels que van tallar els romans,
no com els totxos de Reus!

Enguany m'ho han deixat ben fàcil
amb aquest gran contuberni
que han fet a l'Ajuntament
perquè el Nadal us governi.

Després d'anys de fotre's llenya,
els de CiU i el PSC
s'han convertit en amants
per fer-se amos del carrer

i donar a tothom pel sac
com els surti dels pebrots.

Doncs pels meus, que els tinc pelats,
els llogaré uns quants pedrots.

Sou uns farsants i uns mesquins,
sou una colla de boccs,
i per gust no us deixaria
ni de regal els meus mocs.

Amb la putada del pàrquing
de la plaça de la Font,
m'heu donat tan gran defici
que m'heu fet perdre la son.

Amb la febre que teniu
per arribar a enllestir
les obres i inaugurar-lo
a l'agost per Sant Magí,

arraseu qualsevol resta
romana o medieval
que aparegui per les obres:
quan hi ha pressa, tot s'hi val!

Després voleu que la UNESCO
reconegui la ciutat
Patrimoni Universal
de tota la Humanitat!

Cal tirar pel broc més gros,
com heu fet amb els tributs:
per eixugar el vostre dèficit,
els apugeu sense embuts.

Doncs he decidit llogar-vos,
en un gest de bon polític,
una pila de fragments
del vell sòcol megalític

perquè us els lligueu al coll
i us llanceu de cap al fons
del pou que hi ha al pàrquing nou
i us hi ofegueu en segons.

Tant se val que aneu del braç
o maneueu per separat;
enlloc n'hi ha un pam de net:
sols cal veure el Priorat.

Des dels consells comarcals
i la Diputació
els convergents s'esgarrapen
amb els lladres d'Unió.

Mentrestant, els sociates
confeccionen les llistes
amb ministres processats
per haver estat terroristes

i els fan àpats d'homenatge.
Quin partit més criminal!
Defensa la democràcia
sota l'empara dels GAL!

De la Torre de Minerva
he desfet una espitllera
perquè tots aquests mangants
se la fotin per la ullera.

Tot i que la mala llet
la porto dins de les venes,
si convé sé reconèixer
altres virtuts alienes.

Que el dimoni beneeixi
aquests de la Mascarada,
que el Carnaval necessita
cada cop més gent trempada.

Als pobres estudiants
us estan tocant els ous
i aviat ja no podreu
anar de bars els dijous.

Els veïns de la part baixa
pretenen fer-vos la llesca
i que us quedeu tots a casa,
que no els agrada la gresca.

Del Portal de Sant Antoni,
amb males intencions,
els envio unes dovelles
a aquests grans torracollons

perquè per allà al carrer Orosi

i al Pau del Protectorat
puguin fer una ciutadella
que sigui d'accés privat.

I abans de continuar,
us vull donar el meu parer
sobre les calamitats
que porta la vostra fe.

A Andalusia es queixaven
de la pertinaç sequera,
i ho van voler arreglar
de manera barroera.

A base de rogatives
i de muntar processons,
pretenien suprimir
totes les restriccions.

I Déu va ser generós,
i va fer cas dels seus precés,
i ara estalvien els resos:
només fan que dir renecs.

Van plens d'aigua fins al coll
i encara no estan contents.
Que no era això, el que volien?
Què cony són, aquests laments?

He pres del Portal del Carro
els exvots que hi ha penjats
perquè hi puguin navegar
les víctimes dels aiguats.

Ben segur que, a partir d'ara,
s'ho rumiaran més bé
abans de treure el santcristo
a pasturar pel carrer!

Tot seguint l'itinerari
de l'espoli per la cara
i el dispendi generós,
heus aquí el que ve ara.

He afanat unes llambordes
sota el Portal del Roser
per fotre-les per barret

als imbècils del PP.

Ara ja no són de dretes,
ara diu que són de centre.
Tot plegat se me'n refot
quan em ve aquell mal de ventre

que em fan agafar sovint.
N'acabareu tots ben farts,
ja hi podeu pujar de peus,
a partir del 3 de març!

Davant d'aquest panorama
tan fotut i tan galdós,
creieu-me si us asseguro
que em satisfà tocar el dos.

En teniu molts per triar:
tots fan força vomitera.
Colla de fatxes cabrons!
Ara es pengen la senyera

i pretenen enganyar-vos
amb discursos moderats.
Sota la seva disfressa
de bens dòcils i domats,

s'amaga un ramat de llops
que us clavaran queixalada.
Païos com Trias de Bes
fan més por que una pedrada.

No us auguro bon futur,
ni tampoc al meu hereu.
L'agonia serà lenta...
i, si no, ja m'ho direu!

La Torre de l'Arquebisbe
ha perdut un matacà.
No s'ha pas desintegrat:
vaig ser jo qui el va furtar

per llençar-lo als responsables
de l'Erkímia de Flix,
que amb el seu núvol de clor
m'han purificat el pix.

Segur que no fóra estranya
la desintegració
d'aquest racó de la costa
després d'una explosió

de Flix, Ascó i Tarragona.
Si penseu que amb el Plaseqta
salvareu la vostra pell,
la cagueu, em fa l'efecte.

Sempre ha quedat ben palès,
quan hi ha hagut un accident,
que el Pla és un complet desastre.
I així sobreviu la gent,

me cago en la puta d'oros,
de sobresalt en ensurt.
Xaleu mentre encara es pugui,
que el temps pot fer-se molt curt.

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, ballar i cardar

fins a arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes Setzè!»